

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 773/2016
28.06.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Р.Т., због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Ж.П., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К 91/14 од 18.02.2016. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 440/16 од 07.04.2016. године, у седници већа одржаној 28.06.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Р.Т., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К 91/14 од 18.02.2016. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 440/16 од 07.04.2016. године, јер нема прописан садржај.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду К 91/14 од 18.02.2016. године окривљени Р.Т. оглашен је кривим због извршеног кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од једне године, коју ће уз примену електронског надзора издржавати у својој кући у Р. у улици ..., коју не сме напуштати осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, с`тим да уколико једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти те просторије суд ће одредити да се остатак казне издржи у заводу за извршење казне затвора.

Истом пресудом окривљени је обавезан да на основу члана 258. ЗКП оштећеном О. „Ф.“ накнади штету у укупном износу, као у изреци пресуде, те је обавезан да суду накнади трошкове кривичног поступка и судског паушала, као у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 440/16 од 07.04.2016. године одбијена је, као неоснована, жалба браниоца окривљеног Р.Т. и потврђена пресуда Вишег суда у Новом Саду К 91/14 од 18.02.2016. године.

Бранилац окривљеног Р.Т., адвокат Ж.П., поднео је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда, „на основу члана 485. став 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку“, уз предлог Врховном касационом суду да побијане пресуде преиначи тако што ће окривљеног ослободити од сваке одговорности или да исте укине и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је, на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Р.Т., нема прописан садржај.

Наиме, чланом 484. ЗКП који прописује обавезан садржај захтева, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог, из члана 485. став 1. ЗКП, за његово подношење.

У вези с тим, одредба члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, која је општег карактера, начелно прописује да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон. Међутим, што се тиче окривљеног чланом 485. став 4. ЗКП, прописано је због којих повреда закона у првостепеном поступку и пред апелационим судом окривљени може поднети захтев за заштиту законитости и те повреде су таксативно наведене: члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

У предметном захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Р.Т., адвоката Ж.П., се указује на погрешну примену Закона о рачуноводству и ревизији те Правилника о начину признавања и процене имовине, обавеза, прихода и расхода малих правних лица и предузетника, које чланом 485. став 4. ЗКП нису предвиђене као разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца.

Како је Врховни касациони суд приликом одлучивања о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, везан разлозима - члан 485. став 1. у вези става 4. ЗКП, те делом и правцем побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости, како је то изричито прописано чланом 489. став 1. ЗКП, то значи да суд одлучујући по захтеву за заштиту законитости, уколико разлози и повреде закона нису изричито наведени, нема законских овлашћења да по службеној дужности тумачи и оцењује о којој се повреди закона ради.

Код напред наведеног, Врховни касациони суд је нашао да предметни захтев за заштиту законитости нема прописану садржину (члан 484. ЗКП), те је поступајући у смислу члана 487. став 1. тачка 3) ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.

Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.